

Dødsstraffen oppheves

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

ikke Men departementet legger større vekt på benådningmuligheten

I statsråd i dag er det lagt fram O.t. melding om revisjon av den midlertidige lovgiving om dødsstraff. Justisdepartementet erklærer at det må erkjenne at nå krever ikke lenger hensynet til rikets ytre og indre sikkerhet at de groveste former for krigsforbrytelser og landsforræderi straffes med døden. Generalpreventive hensyn med sikte på framtiden er heller ikke avgjørende etter at det så tydelig har vært fastslått i lovgivingen og ved domstolene at disse forbrytelser medfører dødsstraff. Heller ikke er en blind for at anvendelsen av dødsstraff under fredsforhold kan ha skadelige følger for samfunnet — den kan virke forrående og den kan i utrengsmål holde vedlike følelsspennning og sinnsuro som samfunnet måtte ta i arv fra krigens tid.

Disse forhold kan imidlertid etter departementets oppfatning ikke begrunne noe annet eller mere enn at statsmyndighetene viser stor varsomhet når de, etter våre gjeldende lover, skal avgjøre om en idømt dødsstraff bør fullbyrdes eller i tilfelle omgjøres til frihetsstraff på livstid.

A oppheve lovgivningen om dødsstraff og dermed stenge domstolenes adgang til å avsi den dom som de alle forhold tatt i betraktning finner rettfærdig og nødvendig, kan departementet ikke være med på. Ennå står det igjen et ikke ubetydelig antall forbrytere fra krigstiden hvis handlinger kvalifiserer til dødsstraff. Et brudd nå vil måtte føles som et urettferdig og på mange måter vilkårlig inngrep i et rettsoppgjør der enhet og sammenheng er nødvendig ledd i dets indre rettfærdighet. En annen sak er det at også for domstolenes avgjørelser vil det ha sin betydning at så lang tid er gått siden forbrytelsen ble begått og siden straffefølgningen begynte. Også domstolene kan, etter departementets skjønn, ta i betraktning under straffutmålingen at det være under straffefølgning i året

for en forbrytelse som kan medføre dødsstraff i seg selv er en hard og dypt alvorlig påkjenning. Delvis kan domstolene for så vidt finne tilknytning til gjeldende lovgivning.

Når det gjelder spørsmålet om hvorledes Kongens benådningmyndighet bør utøves i disse saker, vil departementet vise til det som er anført i den kongelige resolusjon av 5. desember 1947 (Gamborg—Nilsen-saken) og til justisministerens uttalelser i Stortinget under den interpellasjonsdebatt som saken gav anledning til. Departementet har ikke noe å legge til. Regjeringen vil i hver enkelt sak som den får til behandling nøye overveie alle de forhold som bør komme i betraktning ved avgjørelsen. De hensyn som i vide kretser anføres til fordel for å oppheve lovgivningen om dødsstraff på det nåværende tidspunkt, vil den søke å legge tilbørlig vekt på ved de avgjørelser som må treffes av Kongen i statsråd.

47 dødsdommer hittil i Danmark

24 henrettet, 7 benådet, 16 venter på avgjørelse

København, 2. sept. (NTB. fra RB.) Den danske høyesterett har nittil avsagt 47 dødsdommer i landssviksaker. 24 er henrettet, 7 benådet og 16 venter på myndighetenes endelige avgjørelse. Domnr. 47 gjelder en 26 år gammel ekspeditør som har gjort seg skyldig i mishandling av danske pasienter under okkupasjonen.

Svenske forsvarshemmeligheter

i lagmannsretten i dag

Ingolf Andresens sak for lukkede dører

Ingolf Antonius Andresen som spilte et eventyrlig dobbeltspill under krigen står i dag for lagmannsretten i Oslo. Påtalemyndighetene begjærte saken holdt for lukkede dører. Han var kontaktmann for det hemmelige svenske politi og samtidig Sipoagent. Det er kommet en henvendelse fra den svenske forsvarsstab, der det heter at det var meget om å gjøre for svenske myndigheter at ikke svenske forsvarshemmeligheter kom fram i offentlige rettsforhandlinger.

Retten tok påtalemyndighetenes begjæring til følge og besluttet enstemmig at saken skal holdes for lukkede dører.

Påstand om dødsstraff

for Stordahl, Løvli og Strand.

Hamar idag.

I lagmannsretten mot de tre Grepo-menn og torturister Martin Stordahl (opprinnelig fra Borge), Strand og Løvli, nedla aktor påstand om dødsstraff for samtlige tre tiltalte igår. Dom faller antagelig fredag.

Ole Wehus henrettet

Etter hva det meldes til NTB fra Kristiansand er dødsdommen over gestapisten og torturisten Ole Wehus blitt fullbyrdet. Offisiell melding om dette ble ikke sendt ut i går.

Påstand om to års tvangsarbeid for Torsnes-ordføreren.

Fylkesfører Hoff var vitne i saken.

Saken mot nazi-«ordfører» i Torsnes, Olaf Karsten Korseberg, var i går fore i Tune herredsrett som ble administrert av sorenskriver Raadim. Korseberg var medlem av Hirden, økonomileder i Torsnes, opptrådte i hirdoppmarsj i Oslo og satte opp Jøssinglister i Torsnes. I 1942 nektet han å medvirke til at lærer Molnes ble gjeninnsatt i sin stilling fordi han nektet å gå med i Lærersambandet etter at han kom tilbake fra Kirkenes-ferden. Molnes fikk imidlertid igjen stillingen på tross av dette. Videre satte Korseberg opp en borgervaktliste, bygget på Jøssinglisten.

Aktor var h.adv. Aars Nicolaysen og forsvarer h.adv. Otto H. Halvorsen, Fredrikstad. Det ble nedlagt påstand om 2 års tvangsarbeid, rettighetstap i 10 år etter punktene 1 og 2, bot til statskassen kr. 2500, inndragning av hans lønn som ordfører minus skatt, kr. 2000 og kr. 2500 i erstatning.

Fylkesfører Hoff opptrådte som vitne i saken. Han er for tiden på Dillingøya. Skjegget hans når nå til den tredje vesteknappen — regnet nedenfra

Tysker-arbeid kan straffes.

Høyesterett opphever frifinnelsesdommen.

Høyesterett har opphevet Narvil byretts frifinnelsesdom over Christian Parcell Normann Ingebrigtsen, som hadde nektet å vedta Norvik politikammers forelegg. Ingebrigtsen har ikke vært medlem av NS, men har arbeidet for tyskerne som arbeidsformann for et lag som øket fra 7 til 20 mann. Høyesterett peker på at arbeidet var av krigsviktig art og betegnet tiltaltes forhold som rettsstridig.

109817